

Nepoznáš, nikoho kto to prežíva jak ja,
Keď bude treba, tak sa nechám zožrať zaživa,
a nevnímaš tie veci, tak ako ich vnímam ja,
robím to pre svojich, no na svojich už nemám čas.
A nedá sa zastaviť koleso keď točí sa,
a nedá sa spomaliť a povedať obíď ma,
a netrápia sa fanúšikovia čo milujú,
no trápia sa tí moji blízki, čo ma formujú.
A čím viac ideš hore, tým si pre nich menej človek,
asi majú pocit, že som prestal cítiť jejich bolesť,
asi majú pocit, že budem len ďalší bohém,
zabúdajú na to, že som drak čo pluje oheň.
Zabúdajú na to, že som nezhodil šancu,
čo mi darovali oni, keď som ešte nemal fanklub,
stále cítim naše puto aj, keď nevidím tie ksichty,
na tých čo stáli pri mne, ja nezabudnem nikdy.
Neni to vaša chyba, ale musíme si veriť,
nebežíme spolu, ale musíme sa stretnúť v cieli,
no tak neprovokuj moju chorú hlavu, keď mam nervy,
ja sa vážne snažím niečo vybudovať, nebuď debil.
Neberiem tak jak oni, neberiem viac jak oni,
len beriem pod seba beat a seriem vám tam slohy,
tak húkajte jak sovy, tak lietajte jak soby,
len nestojte jak sochy, keď sa o to treba pobiť.
Stále som taký istý kokot, jak si pamätáš,
stále si na tie naše kokotiny pamätám,
myslím aj na vás nech tu pre vás niečo zanechám,
lebo kto zabudol na svojich, ten nech skape sám.
Aj keď si nedošiel na koncert, keď sme hrali u vás,
nekúpil si album, nebaví ťa moja hudba,
aj tak zažili sme veľa a to je to, čo sa počíta,
tak spomínaj moje meno iba v dobrom, prosím ťa.

Som voľný ako vták,
čo letí oblohou,
so svojou slobodou,
sa občas cítim sám,
keď letím k vám,
nad krajinou,
tak myslím, len na to, kde domov svoj mám.

Predstav si že si ja,
a sleduj svet okolo teba, že jak mení sa
cítiš jak beží čas ,
až tak že nedýchaš,
a ľudí ktorých miluješ už vôbec nestíhaš,
ani to neskrývaš.
Hovoriš "zavolaj mi brácho" ale nedvíhaš.
Okolo toľko kokotov, v ktorých sa nevyznáš,
milión vyjebaných výčitiek nepredýchaš,
a obetuješ všetkých, ale nevyhráš!
Mal som byť na veľa miestach,
keď sme boli na cestách,
ale všetko som zmeškal,
a dneska nemôžem prestať,
lutovať to, že som tam nebol,
keď ma tam bolo treba,

a že som nedal drink s tým, s kým ho už nedám.
A je ich veľa, pohrebov toľko, že nejde vstrebať,
to že neuvidím nikoho z nich po svete behať,
lejem to na zem, za každého kto tu už neni,
a keď skapem, tak to budú robiť moje deti.
Ja cítim ako mi to uteká pomedzi prsty a,
snažím sa to zastaviť a udržať to v hrsti na,
malú chvíľu uveriť tomu, že som to zvládol za,
všetkých ľudí ktorý stoja predo mnou aj za mnou.

Ja nechcem stádo, nechcem fáro,
nechcem lóve, to je málo,
nechcem slávu, nechcem kávu
s prezidentom každé ráno,
ja chcem svojich ľudí všade,
nech to stíham, nech to klape,
nech sú šťastní, nech sú silní,
nech sú so mnou, nech to šlape.
Ja nechcem prestať lietať,
ja chcem, nech letia so mnou,
nechcem blúdiť jak dieťa,
čo nevie trafiť domov.
Za sebou našich bratov,
pred zrakmi našich bohov,
prišiel som oslobodiť mojich ľudí z vašich okov.
Pokiaľ budem dýchať, tak budeš počuť názor,
a pokiaľ budem písať, tak budeš cítiť nápor,
a ten kto stojí pri mne, ten bude letieť pri mne,
a bude hrdo búchať do tej hrude jak pri hymne.

Som voľný ako vták,
čo letí oblohou,
so svojou slobodou,
sa občas cítim sám,
keď letím k vám,
nad krajinou,
tak myslím, len na to, kde domov svoj mám.